

„Dansul este un poem în care fiecare mișcare este un cuvânt.”

– Mata Hari

Îmi place dansul! Cine nu simte muzica îl crede nebun pe cel ce dansează!, spunea, pe drept, cineva.

Dansul este mișcarea grațioasă a omului, a lumii care îl înconjoară, a cosmosului. Totul din jurul nostru dansează și noi toți ne mișcam dansând, conștient sau inconștient, unii mai frumoși, alții mai urâți, unii mai grațioși, alții mai dizgrațioși. Mișcarea este cea care se revoltă contra stării de repaus. Corpurile care dansează pierd pentru câteva clipe echilibrul, în căutarea lui fiind. Corpul dansatorului consumă combustibilul interior – al sufletului - și pe cel exterior - al trupului -, invocând permanent dezechilibrul prin sărituri, aruncări și coliziuni și tinzând spre atingerea clipei de echilibru prin grație. O mică – mare nebunie frumoasă, așa spune eu! La fel ca în orice artă, la fel ca în arta iubirii, fluidul din suflete curge continuu căutându-și zăgazul...

A început Festivalul de dans modern – ADF 2012.

În data de 16 iunie a.c. am vizionat la Centrul Artelor Performante din Durham, spectacolul Companiei Stephen Petronio, constituită dintr-o trupă de dansatori superbi, cu o muzică uluitoare de frumoasă a compozitorului Nick Cave (Edward Nicholas "Nick" Pesteră născut în 1957, muzician Australian, scriitor actor, compozitor) - și beneficiind de arta vizuală, spectacolul intitulat UNDERLAND.

Coregraful Stephen Petronio a creat inițial spectacolul în 2003 pentru Sydney Dance Company la cererea acestuia, pe textele muzicale ale australianului Nick Cave, având de pe atunci credința că va fi „un proiect de vis” pentru el. Mai târziu, datorită talentului afirmat și voinței sale, spectacolul a trecut sub patronajul propriu al Companiei Stephen Petronio.

Stephen Petronio – directorul artistic al acestei companii - s-a născut în New Jersey, a început dansul în 1974, a devenit prim dansator și astăzi se poate mândri cu o frumoasă carieră de peste 25 de ani. Purtătorul numeroaselor premii este lăudat în lumea întreagă pentru coregrafia sa provocatoare, mișcarea - atletismul și coliziunea dansatorilor -, muzica superbă pe care o folosește și artele vizuale.

În cele 60 de minute de suspans, pe un fundal pe care se derulează un film plin de simboluri, pe o muzică cu ritmuri diferite, plăcută auzului, cu dansatori talentați, costumați sugestiv, s-a derulat spectacolul fascinant. Acest „Underland” poate fi asemuit subconștientului nostru, partea ascunsă a creierului și, în același timp, partea care ne influențează în mod decisiv pe tot

parcursul vieții. În el se duce lupta între bine și rău, el captează în permanență informațiile din jurul nostru, emoțiile, senzațiile, imaginile, sunetele și gusturile, pentru ca apoi, să ele să fie clasate și organizate. Programarea lui pozitivă poate să facă adevărate minuni, deoarece el pune la munca conștiința, voința noastră, raționamentul nostru.

Dansatorii încep primul dans în momentul în care pe fundal, becul care luminează întunericul explodează în mii de fragmente, care în final se vor recompune; apoi alt dans în care paharul se sparge în mii de bucăți, precum miliardele de celule din creierul omului. Următorul dans se desfășoară pe fundalul unui cer la început cu un nor alb, strălucitor, bine definit și care se împrăștie, devine întunecat, ia forma unei tornade, ca în final să revină la forma lui inițială, recăpătându-și echilibrul pierdut. Într-o viziune filozofică s-ar putea gândi la acea zonă de ordine fractală existentă între haosul necontrolabil și ordinea excesivă a lui Euclid, fractalul fiind o figură geometrică sau un obiect ale cărui părți au forma sau structura întregului, la o scară diferită și putând fi ușor deformat. Cred ca aceasta a fost ideea coregrafului și a realizatorului artei vizuale – Ken Tabachnick, precum și a directorului tehnic Joe Doran.

Luna –stăpâna nopții - apare și ea sub diferitele ei forme: luna nouă, în creștere - favorabilă în plan sentimental și care îi aduce aminte Luminii că are nevoie de întuneric pentru a exista și a străluci, moment în care fluxul ajunge la maxim și sensibilitatea tuturor organismele vii este amplificată; ea va amplifica stările negative, acesta fiind și motivul pentru care este interzis a se face dragoste în perioada de influență nefastă a Lunii Pline. Întrucât cuplurile par a nu respecta această interdicție, se confruntă cu probleme și tensiuni, exprimate sugestiv prin dans, și în sfârșit - faza de descreștere, revenire la luna nouă. Focul este cel care mistuie sufletele, el se extinde, se manifestă prin dorințe perverse, dar inconștiința se orientează spre obținerea din nou a echilibrului, omul scapă de tentațiile negative ale dragostei perverse, a banului pervers, atotcuceritor. Și din nou fragmentele împrăștiate ale luminii se recompun, acel bec va lumina întunericul UNDERLAND-ului, totul recăpătându-și echilibrul pierdut și dorit.

În spațiul coregrafic dansatorii au executat minunate sărituri și piruete, împrăștiind, printre lumini, forța umană - fizică și spirituală. Am simțit că au fost clipe în care dansatorii pierdeau granița ființei lor, când se contopeau pentru o clipă cu Cosmosul.

Dansatorii, muzica expresivă, arta vizuală și costumația inspirată, toate au creat un ansamblu modern plin de sensibilitate și profund înțeles.

Felicitări Companiei Stephen Petronio! Felicitări organizatorilor acestui Festival - Directorului ADF – Jodee Nimerichter!